

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-14/23-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga Suda, Sanje Štefan predsjednice vijeća, Ante Galića i mr. sc. Mirjane Juričić, članova vijeća te sudske savjetnice Martine Barić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja UPRAVITELJ-KNIN d.o.o., Knin, Vukovarska 2, kojeg zastupa opunomoćenik, odvjetnik Marijan Vešligaj iz Odvjetničkog društva Vešligaj i Sliepčević j.t.d., Zagreb, Froudeova 9, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška 43/IV, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Grad Šibenik, Šibenik, Trg palih branitelja Domovinskog rata 1, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 22. veljače 2023.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja tuženika, klasa: UP/II-034-02/22-01/755, urbroj: 354-02/9-22-9 od 12. prosinca 2022.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika odbija se žalba tužitelja kao neosnovana (točka 1. izreke), te zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka (točka 2. izreke) te zahtjev odabranog ponuditelja Pectus d.o.o., Perković za naknadu troškova žalbenog postupka (točka 3. izreke).

2. Protiv osporenog rješenja tužitelj je podnio tužbu, kojom zakonitost istog pobija zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava. Tužitelj je izjavio žalbu protiv odluke o odabiru naručitelja Grada Šibenika, klasa: 406-01/21-02/30, urbroj: 2182-1-06-22-63 od 31. listopada 2022., kojom je odabrao ponudu ponuditelja Pectus d.o.o. (dalje: odabrani ponuditelj). Odluka je donesena u otvorenom postupku javne nabave s namjerom sklapanja okvirnog sporazuma na rok od četiri godine s jednim gospodarskim subjektom, broj objave: 2021/S OF2-0047314, predmet nabave: održavanje javne rasvjete na području Grada Šibenika. Kriterij odabira je ekonomski najpovoljnija ponuda s relativnim značajem kriterija: cijena ponude s PDV-om (80%) i specifično iskustvo osoblja elektro struke koje će biti angažirano za izvršenje usluge (20%).

3. Nastavno u tužbi navodi kronologiju događaja te iscrpno obrazlaže razloge zbog kojih smatra da je naručitelj u ponovnom postupku pogrešno utvrdio da tužitelj nije dokazao tehničku i stručnu sposobnost iz točke 4.2.1. Dokumentacije o nabavi (dalje: DON) jer da Zajednica Experta grupa d.o.o., Led rasvjeta d.o.o. i Veritas esco d.o.o. (dalje: zajednica) nije drugoj ugovornoj strani Gradu Rabu pružila uslugu (izvršila radove) u vrijednosti od 7.008.000,00 kn bez PDV-a. Dalje u tužbi tužitelj obrazlaže razloge zbog kojih smatra da ni u ponovnom postupku, po provedenom pregledu i ocjeni ponuda, naručitelj nije donio zakonitu odluku o odabiru, jer je bez osnove odbio ponudu tužitelja. Protivno utvrđenju naručitelja, koje je prihvatio i tuženik, tužitelj obrazlaže razloge zbog kojih smatra da se iskustvo propisano u točki 4.2.1. DON-a stječe izvršenjem usluge, a ne činjenicom plaćanja od strane naručitelja, a koje je odgođeno te uvjetovano smanjenjem potrošnje, a u prilog toj tvrdnji da je ugovor o pružanju energetske usluge u uštedi električne energije u javnoj rasvjeti Grada Raba, klasa: 363-01/200-01/138, urbroj: 2169-01-01-20-1.

4. Tužitelj daje osvrt i na druge odredbe DON-a, kao i na sadržaj troškovnika koji je sastavni dio predmetnog postupka javne nabave, iz kojih proizlazi da je predmet nabave dobava, demontaža, montaža i spajanje te građevinski radovi na održavanju javne rasvjete, a troškovnik sadrži pobliže navedene aktivnosti. Tužitelj se poziva i na drugu dokumentaciju za koju smatra da je dokaz o tome da ispunjava uvjete propisane u DON-u u svezi stečenog iskustva potrebnog za uredno izvršenje predmetnog ugovora o javnoj nabavi. Dodaje i da iz navedene dokumentacije proizlazi da je pružatelj usluge izvršio sve svoje obveze iz ugovora, kao i njihova vrijednost, a slijedno tome da je dokazao i tijekom postupka javne nabave, kao i tijekom žalbenog postupka da ispunjava sve tražene uvjete.

5. Tužitelj u tužbi u bitnom ponavlja razloge već navedene u žalbi, zaključujući da je s obzirom na navedene reference dokazao minimalnu tehničku i stručnu sposobnost propisanu u točki 4.2.1. DON-a, a zbog čega je tuženik odlučne činjenice vezano uz dokazivanje sposobnosti tužitelja u predmetnom postupku javne nabave propustio utvrditi. Smatra da je takav propust doveo i do pogrešne ocjene žalbenih navoda, a u konačnici i do donošenja nezakonitog rješenja.

6. Tužitelj predlaže da se provede odgovarajući postupak i izvrši uvid u predložene dokaze te usvoji tužba i poništi tuženikovo rješenje od 12. prosinca 2022., odluka o odabiru od 31. listopada 2022., naloži Gradu Šibeniku da u roku od 8 dana od dana dostave presude naknadi tužitelju troškove žalbenog postupka u iznosu od 46.171,88 kn, kao i troškove upravnog spora u ukupnom iznosu od 4.687,50 kn sukladno predloženom u točkama 1., 2., 3. i 4.

7. Tuženik se, u odgovoru na tužbu, protivi tužbenom zahtjevu tužitelja iz razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja.

8. Tuženik u odgovoru na tužbu iznosi iscrpne razloge kojima daje osvrt na svaki od tužbenih navoda pojedinačno, a posebno napominje da tužitelj u tužbi poistovjećuje dvije potpuno različite kategorije – vrijednost radova i vrijednost pružene usluge, jer vrijednost radova koje je izvršio o svom trošku prikazuje kao vrijednost pružene usluge i pri tome netočno tvrdi da je vrijednost tih radova 7.008.000,00 kn. Dodaje i da se prema navedenom Ugovoru ne otplaćuju izvršeni radovi definirani glavnim projekt te evidentirani zapisnikom o primopredaji, već Grad Rab mjesečno plaća isključivo izvršenu uslugu uštede na mjesečnoj razini (kroz razdoblje od ukupno 120 mjeseci) u jednakim iznosima od po 73,00 kn (članak 10. stavka 5. Ugovora). Dodaje da je to bitna činjenica koju je potvrdio Grad Rab još u ranijem postupku pregleda i ocjene

ponuda, jer je na upit naručitelja iz predmetnog postupka odgovorio da je do 4. veljače 2022. vrijednost pružene usluge u uštedi električne energije realizirana u iznosu od 146.200,00 kn, što odgovara isporuci usluge uštede električne energije kroz 8 mjeseci.

9. Dodaje i da je naručitelj u ponovnom postupku ponovio upit Gradu Rabu o ukupnoj vrijednosti izvedenih radova modernizacije javne rasvjete bez troškova izrade glavnog projekta, financiranja, praćenja i garancije. Grad Rab je odgovorio da nije u mogućnosti dati bilo kakvu informaciju u pogledu vrijednosti izvedenih radova jer te radove ne plaća Grad Rab, budući da Grad Rab plaća isključivo uslugu u uštedi električne energije na mjesečnoj razini u jednakim iznosima sukladno članku 10. stavku 5. Ugovora.

10. Zaključno, tuženik ističe razloge zbog kojih je pogrešna tvrdnja tužitelja da je iskustvo u rekonstrukciji javne rasvjete tj. iskustvo stečeno izvedenim radovima upravo iskustvo koje je potrebno za dokazivanje tehničke i stručne sposobnosti, jer je za dokazivanje tog uvjeta bilo potrebno dokazati iskustvo u pružanju usluga istih ili sličnih predmetu nabave (minimalno u visini 50% procijenjene vrijednosti nabave, a takvo iskustvo tužitelj dostavom reference koja se odnosi na pružanje energetske usluge u uštedi električne energije u javnoj rasvjeti nije dokazao. Dodaje i da je u svezi takvog utvrđenja naručitelj provjerio reference kod druge ugovorne strane, a sukladno zakonskom ovlaštenju iz članka 264. stavka 4. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“ 120/16. i 114/22. – dalje: ZJN/16.) utvrdio da predmetna usluga nije izvršena minimalno u visini 50% procijenjene vrijednosti nabave.

11. Konačno, tuženik se u svezi dokaza koje tužitelj dostavlja tek u upravnom sporu osvrće i na upravnosudsku praksu, odnosno stajališta izražena u pobliže navedenim presudama ovog Suda, sukladno kojima nije dopušteno iznositi nove činjenice i dokaze u upravnom sporu, a o kojima se stranke žalbenog postupka nisu očitovale niti su bile u žalbi istaknute, zbog čega ih ni tuženik nije ocjenjivao.

12. Tuženik predlaže da ovaj sud odbije tužbeni zahtjev u cijelosti, a u slučaju usvajanja tužbenog zahtjeva, sam riješi predmetnu stvar u skladu s člankom 434. stavkom 4. ZJN/2016.

13. Zainteresirana osoba Grad Šibenik, ovdje naručitelj, u odgovoru na tužbu, iznosi razloge zbog kojih tužbene navode smatra u potpunosti neutemeljenim i neosnovanim. Navodi slijedi događaja i radnji poduzetih u postupku javne nabave, zaključujući da bilo kakva naknadno dostavljena dokumentacija, koja nije bila dio žalbenog postupka, ne može biti mjerodavna za donošenje drugačije odluke o predmetnoj stvari. Iscrpno obrazlaže zbog čega je pravilan zaključak o tome da tužitelj nije dokazao da udovoljava traženom uvjetu stručnog iskustva. Daje iscrpan osvrt i na sadržaj troškovnika, u kojem se navodi da su radovi i materijali procijenjeni na 0,00 kn. Dodaje se i da je navedena rekapitulacija dio glavnog projekta, a ne okončane situacije. Napominje da je kao naručitelj u DON-u izričito tražio da gospodarski subjekt dokaže da je u godini u kojoj je započeo postupak javne nabave i tijekom 4 (četiri) godine koje prethode toj godini uredno pružio jednu uslugu bez PDV-a iste ili slične predmetu nabave minimalno u visini 50% procijenjene vrijednosti nabave, a da takvom uvjetu udovoljava tužitelj nije dokazao odgovarajućim dokazima.

14. Predlaže da se odbije tužbeni zahtjev, naloži tužitelju da Gradu Šibeniku naknadi troškove ranijeg žalbenog postupka u iznosu od 45.781,25 kn, a zahtjev tužitelja za naknadu troška upravnog spora odbije.

15. Odgovori na tužbu tuženika i naručitelja dostavljeni su tužitelju, sukladno članku 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16.,

29/17. i 110/21. - dalje: ZUS), koji je dostavio podnesak zaprimljen dana 17. veljače 2023., u kojem daje iscrpan osvrt na sadržaj dostavljenih odgovora na tužbu. Tužitelj u bitnom daje osvrt na pitanje ocjene stečenog iskustva u konkretnom slučaju i je li riječ o iskustvu dostatne razine koja osigurava izvršenje predmetnog ugovora o javnoj nabavi, smatrajući irelevantnim za takvu ocjenu je li za izvedene radove isplaćena novčana protuvrijednost ili ne, jer su radovi, za koje je tuženik odredio kao slične, izvedeni u cijelosti te u vrijednost od 7.008.000,00 kn. Smatra da je na temelju takve reference dokazao da ima minimalno iskustvo potrebno za izvršenje predmetnog ugovora o javnoj nabavi. Stoga se i nadalje protivi navodima tuženika te navodima naručitelja iznesenima u odgovorima na tužbu, zaključujući da je nedvojbeno dokazao traženu referencu, tj. da udovoljava minimalnoj tehničkoj i stručnoj sposobnosti iz točke 4.2.1. DON-a, u pogledu sličnosti, kao i u pogledu vrijednosti već izvedenih radova.

16. Dodaje i da odgovor Grada Raba od 25. siječnja 2023. ne predstavlja iznošenje novih činjenica i dokaza, kako to tumači tuženik, već se samo potvrđuje činjenica već iznesena u prethodnom žalbenom postupku, kao i u žalbenom postupku u odnosu na koji je pokrenuo predmetni upravni spor. Dodaje da je već tijekom žalbenog postupka dostavio očitovanje Grada Raba (odgovor od 16. svibnja 2022.) u kojem Grad Rab potvrđuje da je pružatelj usluge izvršio sve svoje obveze iz navedenog Ugovora te je u prilog tome dostavio i Ugovor, a iz priležeće dokumentacije proizlaze činjenice koje Grad Rab potvrđuje i u odgovoru od 25. siječnja 2023. Stoga zaključuje da se ne radi o iznošenju novih činjenica ili dokaza, jer je već tijekom žalbenog postupka Grad Rab na temelju dokumentacije koja je bila dostupna tuženiku zaključio da su radovi (za koje je tuženik u ranijem rješenju utvrdio da su slični) u cijelosti izvršeni i da je vrijednost tih radova iznosila 7.800.000,00 kn bez PDV-a. Iz navedenog tužitelj smatra da proizlazi da je navedenom referencom dokazao minimalnu razinu tehničke i stručne sposobnosti iz točke 4.2.1. DON-a, a što tuženik nije pravilno ocijenio, a to je dovelo do donošenja nezakonitog rješenja.

17. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

18. Odlučujući o zakonitosti osporenog rješenja u granicama tužbenog zahtjeva, ovaj Sud nalazi da je tuženik pravilno postupio kada je odbio žalbu tužitelja izjavljenu protiv odluke o odabiru, pri čemu je za svoju odluku naveo jasne, dostatne i obrazložene razloge, koji su utemeljeni na podacima spisa predmeta i pravilnoj primjeni mjerodavnog materijalnog prava.

19. Naime, razmatrajući sadržaj tužiteljeve tužbe, kao i odgovora na tužbu tuženika i naručitelja, a u svezi tih odgovora i podnesak tužitelja, kao i dokaze koje prileže spisu predmeta, ovaj Sud nalazi da se osporeno rješenje ne može ocijeniti nezakonitim iz razloga na koje tužitelj upire u tužbi. To stoga jer je tuženik svoju odluku utemeljio na činjenicama i dokazima koji su u postupku pravilno i u potpunosti utvrđeni, nakon čega je, pravilno primjenom mjerodavnih odredaba ZJN-a/2016. i DON-a, osnovano zaključio da ponuda tužitelja ne udovoljava propisanom uvjetu u točki 4.2.1. DON-a, jer nije dokazao da ispunjava traženom stručnom iskustvu.

20. U svezi utvrđenja bitnih činjenica tuženik je razmotrio sadržaj zapisnika o ponovljenom pregledu i ocjeni ponuda, a uvažavajući sve okolnosti konkretnog slučaja, potom zaključio da tužitelj traženi uvjet stručnog iskustva nije dokazao.

21. Naime, tužitelj nije dokazao da je gospodarski subjekt na kojeg se oslonio (zajednica) radi dokazivanja iskustva traženog u točki 4.2.1. DON-a izvršio jednu uslugu istu ili sličnu predmetu nabave, minimalno u visini 50% procijenjene vrijednosti nabave (6.350.000,00 kuna) jer druga ugovorna strana nije potvrdila da je predmetna

usluga izvršena u visini od 7.800.000,00 kuna i u navedenom razdoblju, a što tvrdi tužitelj. Također je naručitelj u ranijem postupku, kao i u ponovnom postupku izvršio provjeru reference na koju se poziva tužitelj te na upit kolika je vrijednost do sada pružene usluge po Ugovoru zaključno s datumom 4. veljače 2022. sklopljenim sa zajednicom, Grad Rab je odgovorio da je sa "zajednicom sklopio Ugovor o pružanju energetske usluge u uštedi električne energije u javnoj rasvjeti. Troškovnik iz ponude sadrži ukupnu cijenu za kompletnu energetska uslugu, s time da jedinične cijene nisu iskazane. Glavni projekt sadrži troškovnik sa količinama opreme i radova te ukupnim iznosom istih". S te osnove je utvrđeno da troškovi za Grad Rab na temelju Ugovora nisu nastali, a koje bi Grad Rab kao druga ugovorna strana po Ugovoru i svim njegovim priložima trebao platiti te da su pripremni radovi na rekonstrukciji javne rasvjete definirani Mjerama i Glavnim projektom te evidentirani Zapisnikom o primopredaji, samostalno financijski ne valoriziraju kao pružena usluga.

22. U svezi naprijed navedenog se dodaje da je procijenjena vrijednost nabave 12.700.000,00 kuna bez PDV-a, a po uvidu u ponovljeni zapisnik je utvrđeno da je cijena ponude tužitelja 7.584.745,00 kuna bez PDV-a, a cijena ponude odabranog ponuditelja 12.271.470,00 kuna bez PDV-a.

23. Tijekom postupka javne nabave naručitelj je od tužitelja zatražio pojašnjenje iznimno niske cijene tj. dostavu ponude dobavljača na temelju koje su formirane ponudbene cijene u odnosu na pobliže navedene stavke, uz napomenu da iz ponude treba biti jasno o kojem proizvođaču i modelu proizvoda se radi te kolika je jedinična cijena navedenog. S time u vezi, a po razmatranju sve priležće dokumentacije, tuženik je ocijenio da je tužitelj dostavio dostatno i valjano objašnjenje o mogućnosti isporuke predmetne robe po ponuđenoj cijeni, protivno ocjeni naručitelja, ali s obzirom da tužitelj nije uspio u žalbenom postupku osporiti postupanje naručitelja kojim je utvrdio da ponuda nije valjana, jer tužitelj nije dokazao tehničku i stručnu sposobnosti iz točke 4.2.1. DON-a, iz razloga koji su u obrazloženju tuženikovog rješenja iscrpno navedeni, daljnje ocjene osnovanosti žalbenih navoda nisu imale utjecaj na ocjenu zakonitosti odluke o odabiru.

24. Također tuženik u žalbenom postupku nije utvrdio postojanje osobito bitnih povreda postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. točke 2. i 3. ZJN-a/2016.

25. Dakle, u predmetnom slučaju je tužitelj tvrdio da je iskustvo u rekonstrukciji javne rasvjete tj. iskustvo stečeno izvedenim radovima (pobliže opisanima u obrazloženju tuženikovog rješenja) upravo iskustvo koje je potrebno za dokazivanje tehničke i stručne sposobnosti. Protivno takvoj tvrdnji, tuženik osnovano zaključuje da je relevantan navod Grada Raba, koji je odgovorio da je vrijednost pružene usluge u uštedi električne energije realizirana u iznosu od 467.200.000,00 kuna bez PDV-a, a s obzirom da je točkom 4.2.1. DON-a propisan vrijednosni kriterij za uslugu istu ili sličnu predmetu nabave, dalje proizlazi da spornom referencom tužitelj nije udovoljio propisanom vrijednosnom kriteriju, zbog čega je ta činjenica i ključna za ocjenu osnovanosti odluke o odabiru, protivno tvrdnji tužitelja.

26. Dodaje se i da vrijednost radova i vrijednost pružene usluge nisu iste kategorije, jer tužitelj vrijednost radova koje je izvršio o svim trošku prikazuje kao vrijednost pružene usluge, a napominje se i da je Grad Rab (naručitelj) po zatraženom upitu samo odgovorio kolika je vrijednost pružene usluge po Ugovoru, navodeći da je do 4. veljače 2022. (krajnji rok za dostavu ponude) vrijednost pružene usluge u uštedi električne energije realizirana u iznosu 467.200,00 kn (bez PDV-a). Time je Grad Rab samo potvrdio izvršenje radova na rekonstrukciji javne rasvjete, a ne i da mu je pružena

usluga određene vrijednosti, a niti dostavljeni odgovori potvrđuju da mu je pružena usluga u vrijednosti cijelog Ugovora. Stoga, nije odlučna niti tvrdnja tužitelja da vrijednost izvedenih radova u visini od 7.800.000,00 kuna proizlazi iz Glavnog projekta, jer se u Glavnom projektu ne navodi da je vrijednost izvedenih radova u visini od 7.800.000,00 kuna. Štoviše, u rekapitulaciji troškovnika pod specifikacijom materijala i radova naveden je iznos 0,00 kuna (što je i logično s obzirom da se radi o troškovima koji idu na teret zajednice ponuditelja), a iznos koji je naveden pod rubrikom "ukupno" – 7.800.000,00 kuna, predstavlja ukupnu vrijednost Ugovora, međutim se priležećom dokumentacijom ne dokazuje da tužitelj udovoljava traženom uvjetu. S time u vezi se dodaje da je naručitelj tijekom postupka javne nabave provjerio navedene reference kod druge ugovorne strane, a potom u skladu s zakonskim ovlaštenjem iz članka 264. stavka 4. ZJN-a/2016. utvrdio da tužitelj nije dokazao iskustvo u pružanju usluga istih ili sličnih predmetu minimalno u visini 50% procijenjene vrijednosti nabave.

27. Tuženik je za svoje zaključke i stajališta dao jasno i dostatno obrazloženje, odnosno razloge kojima se rukovodio ocjenjujući da tužitelj žalbenim navodima nije doveo u sumnju zakonitost provedenog postupka javne nabave i odluke o odabiru, a dano obrazloženje koje sadrži razložne navode u cijelosti prihvaća i ovaj Sud. Također valja reći da je dano obrazloženje utemeljeno na pravilnoj ocjeni dokaza provedenih u postupku i na pravilnom tumačenju relevantnih odredaba primijenjenog materijalnog prava.

28. Dakle, osporeno rješenje je doneseno u granicama zakonom propisanih ovlasti tuženika, koji je za svoju odluku naveo obrazložene razloge, zbog čega ovaj Sud u smislu članka 425. stavka 3. ZJN-a/2016. nije našao osnove ocijeniti tuženikovo rješenje nezakonitim. To tim više jer tužitelj pravilnost osporenog rješenja u bitnom pobija na način da ukazuje na iste činjenice i dokaze na kojima je to rješenje utemeljeno, ali ih drugačije tumači, pri čemu daje svoju ocjenu činjeničnog stanja utvrđenog u postupku, kao i vlastitu interpretaciju primijenjenog materijalnog prava, što nije od utjecaja na drukčije rješenje ove stvari.

29. Nadalje, valja reći da Sud nije ocijenio potrebnim provesti odgovarajući postupak u upravnom sporu, jer je tijekom spora tužitelju dostavio odgovore na tužbu koje su dali tuženik i naručitelj, na koji način je tužitelju omogućio očitovanje na navode iz tih podnesaka, a po razmatranju cjelokupnih podataka spisa predmeta i ocjene sadržaja podnesaka zaprimljenih od stranaka tijekom upravnog spora zaključio da u konkretnoj stvari bitne činjenice nisu sporne. S obzirom da tužitelj u tužbenim navodima u bitnom ponavlja iste razloge koje je isticao i u žalbi, u odnosu na koje se tuženik iscrpno očitovao u obrazloženju osporenog rješenja, a koje zaključke u svezi utvrđenih činjenica i provedenih dokaza je ovaj Sud prihvatio, to je ocjenjujući pravilnost primjene prava, u smislu ovlaštenja iz članka 36. točke 4. ZUS-a, predmetni upravni spor riješio bez rasprave.

30. Također ovaj Sud ocjenjuje i zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora traženih u tužbi neosnovanim, jer prema odredbi članka 79. stavka 4. ZUS-a, stranka koja izgubi spor u cijelosti snosi sve troškove spora, ako zakonom nije drukčije propisano. Kako je tužitelj izgubio predmetni upravni spor jer je njegov tužbeni zahtjev u cijelosti odbijen, to je valjalo odbiti i njegov zahtjev za naknadu zatraženih troškova. Također nije bilo zakonske osnove ni za naknadu troškova žalbenog postupka po zahtjevu zainteresirane osobe u naznačenom iznosu, jer je o troškovima ranije provedenog žalbenog postupka tuženik odlučio u tom postupku.

31. Slijedom iznesenog je valjalo na temelju odredbe članka 57. stavka 1. i članka 79. stavka 6. ZUS-a, odlučiti kao u izreci ove presude.

U Zagrebu 22. veljače 2023.

Predsjednica vijeća
Sanja Štefan

Broj zapisa: **9-30855-a5a3a**

Kontrolni broj: **0744f-4900f-1fb4d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Sanja Štefan, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.